

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

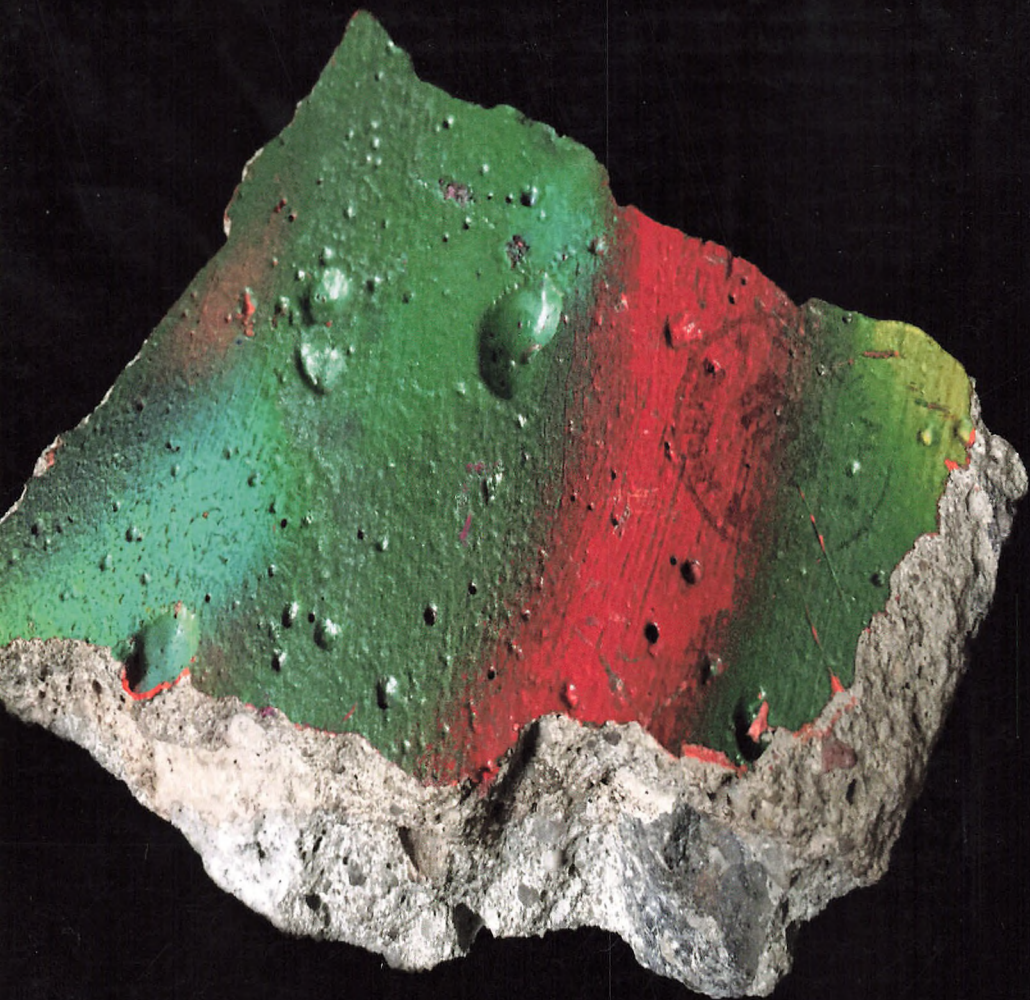
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SLÆGT & STAUN

39. Årgang Nr. 4 November 2019

**Slægtshistorisk Forening
for Storkøbenhavn
www.genealogi-kbh.dk**

Stiftet den 7. januar 1977

Formand:	Anna Margrethe Krogh-Thomsen Hedebyvej 5 3650 Ølstykke	Tlf: 5092 1478 Mail: krogh@get2net.dk
Kasserer:	Lena Sørensen Løven 28 3650 Ølstykke	Tlf: 4717 5562 Mail: sfs.lenas@gmail.com
Sekretær:	Margit Dujardin Aspegården 38 2670 Greve	Tlf: 4390 8625 Mail: sfs.dujardin@outlook.dk
Redaktør:	Gitte Bergendorff Høstbo Kongensgade 30 3550 Slangerup	Mail: janhb@mail.danbbs.dk
Best.medl:	Peter Wodskou Arnesvej 44 2700 Brønshøj	Mail: pwc@sa.dk
Best.medl:	Erling Dujardin Aspegården 38 2670 Greve	Tlf: 4390 8625 Mail: sfs.dujardin@outlook.dk
Best.medl:	Bodil Thomasberg Anemonevej 8 3450 Allerød	Tlf: 4814 2793 Mail: bodil.thomasberg@gmail.com
Suppleant:	Karen Bendix Larsen L.I. Brandes Alle 13 1 Tvm 1956 Frederiksberg C	Tlf: 3535 2982 Mail: karen@bendixlarsen.dk

Korrekturlæsere på dette nummer af Slægt & Stavn er Jan Høstbo og Erling Dujardin. Bladet sendes gratis til foreningens medlemmer – 4 gange årligt: Uge 8 – 18 – 33 og 45. **Artikler bedes sendt til Redaktøren.** Deadline for forslag til artikler er 5. januar, 8. marts, 1. juli samt 4. oktober. Prisen for enkelte numre er kr. 20.- (+ forsendelse). Abonnement koster kr. 145.- pr. år inkl. forsendelse. For udenlandske abonnementer betales desuden portotillæg for forsendelsen. Tilmelding kan ske ved indbetaling på **foreningens girokonto <01> 220 8628**. Kontingent for medlemskab af Slægtshistorisk Forening for Storkøbenhavn er: kr. 275.- pr. år, inkl. Slægt & Stavn. 2 samboende medlemmer betaler kr. 325.- pr. år. Gæstebillet til vore foredrag er kr. 30.- pr. gang. Ved for sen indbetaling af kontingent pålægges et gebyr på 20.- kr. pr. rykker. Eftertryk med kildeangivelse er tilladt efter aftale med redaktionen. Kontakt vedr. medlemskab og adresseændringer skal ske til Lena Sørensen samt ved udeblivelse af bladet. **Møder afholdes i Mormonkirkens lokaler på Nitivej nr. 8, 2000 Frederiksberg.** N.B. Artikler i bladet afspejler ikke nødvendigvis foreningens holdning.

Foto:

Den aften tiden stod stille

Af Henriette Heyn Olsen

Man taler om, at når der sker store hændelser i denne verden, som påvirker os alle kollektivt eller påvirker vores samfund radikalt, så husker vi ofte, hvor vi befandt os og hvad vi lavede den pågældende dag. For nogle generationer er det mordet på Gandhi, for andre er det månelandingen, 9/11... Jeg husker endnu den aften d. 9. november 1989, hvor jeg lå foran tv'et i mine forældres stue og så TV---avisen.

Jeg lå, som jeg havde for vane, på gulvet foran tv'et. Jeg tror endnu ikke, at vi havde spist, for min mor var i gang med aftensmaden, da nyheden kom. Hvordan den blev præsenteret og hvad der blev sagt, er forsvundet fra hukommelsen, men den opmærksomhed, vi rettede mod tv---skærmen, husker jeg tydeligt. Det var som om noget uroligt og uvirkeligt skar sig igennem den lune og trygge stemning, der var i mine forældres hjem.

Jeg husker grænsevagter med store kasketter, der passivt så til, da folk begyndte at kravle op på muren. Jeg husker, hvorledes de hjalp hinanden op ved at række hånden frem og trække andre op.

Jeg husker den intense euforiske stemning med et lidt tilbageholdt åndedræt. En ung mand med store runde briller og permanent hår, der kigger ind i kameraet. Posede vindjakker med brede striber på ærmerne. Umiskendelig 80'ernes mode. En bil, der kører forsigtigt ind mellem de mange mennesker på gaden under jubel og tilråb. Ind i friheden. Ind i det hidtil forbudte land. Folk, der i glæde banker på bilens kølerhjelme, da den langsomt kører forbi. Håb og forventninger.

Jeg husker trygheden fra at ligge dér på gulvtæppet i mine forældres stue og samtidig spændingen, der kunne føles helt ned i maven, over synet af det, der nu foregik i Berlin. Ingen af os kunne forestille os, hvad det nu skulle munde ud i. Havde de fået lov? Gjorde de det i protest og hvordan ville myndighederne så reagere? Ville det her ende i et blodbad? Eller ville muren blot blive lukket igen efter et par dage? Ro og orden genoprettet. Hvad var det, som vi var vidner til? Og hvad skulle vi blive vidner til i de følgende dage? Vi holdt vejret, da billederne af folk med store mukkerter gik løs på muren. Nu skete det. Nu var det svært at vende om. Muren faldt.

Jeg må have talt en hel del om den skelsættende aften. Ved nærmere eftertanke husker jeg det faktisk ikke, men jeg må have været voldsomt fascineret af det, der var sket. Ikke mindst båret af al det som Berlin også

Stod for i mit ungdomsunivers. David Bowie, Nick Cave, udlængsel og dekadence. Det modsætningsfyldte øst og vest samlet i én og samme by. Det var ikke London, Paris eller New York. Berlin var de unge vilde, det var min generation, vores kultur og vores historie. Det var punklyrik. Det var vild malerkunst. Det var kold krig. Det var

forfærdelig spændende! Murens fald syntes som en utopi, der pludselig viste sig lyslevende for os. En euforisk følelse af frihed på andres vegne, et håb på et uvirkeligt sfærisk niveau i et ungdomsromantisk og overstrømmende hjerte. Vi forstod det ikke helt. Men hvad nu? Ville det holde? Og hvordan ville Europa nu blive?

Opvokset i en familiekonstellation, der i bedsteforældrenes generation rummede politiske sympatier på begge sider af jerntæppet, gjorde ikke denne aften og denne åbning mellem øst og vest mindre spændende at følge. Det var ikke kun Europa's historie, der blev rusket i. Der blev også vendt op og ned i afkrøge af min egen families verdensbillede. Muren og siden kommunismens fald blev først fornægtet og siden forklaret med, at det måtte være vestens propaganda, vi blev fodret med.

En nær studiekammerat havde været i Berlin i de hektiske dage i november og havde været beruset nok til selv at gå i krig med muren. Så julegaven fra ham det år var en kæmpe murbrok...

8 år senere sad jeg i en stilling som konservator på Norsk Folkemuseum i Oslo. I foråret 1998 skulle vi i gang med opbygningen og monteringen af udstillingen "Tyskland og Skandinavien 1800---1914, Impulser og Brydninger" med mange indlån af kunst, bøger, rekvisitter og andre effekter fra en lang række museer til belysning af vores fælles historie og kulturelle, videnskabelige og politiske interaktion.

Udstillingen blev skabt i et samarbejde mellem Norsk Folkemuseum (N), Nationalmuseum (S), Deutsches Historisches Museum (DE) og skulle turnere mellem disse 3 museer. På Norsk Folkemuseum ønskede man at tilføje sin egen epilogs til udstillingen, der skulle omhandle de sidste 80 år af vores fælles historiske tid. Jeg var så heldig at blive tilknyttet denne del af udstillingen, der i modsætning til den på forhånd tilrettelagte hovedudstilling skulle skabes, formuleres og opbygges på stedet og lige indtil åbningsdagen være i konstant forandring, alt efter hvilke genstande og effekter man kunne finde frem til. Under et af vores mange møder sagde én af museets inspektører pludselig; "Det kunne da være fantastisk om man kunne vise et stykke af Berlinmuren. Vi har NRK's indslag fra d. 9. november kørende på en tv---skærm inde i udstillingen. Vi har avisforsider. Vi har en skolestil omhandlende murens fald. Men selv Deutsches Historische Museum i Berlin har ikke et stykke af muren, vi kan låne". I det sekund stod tiden igen stille. Denne gang kun i mit univers, men det stod pludselig klart for mig, at den murbrok, der i flere år havde stået i min bogreol og siden var blevet pakket ned i en flyttekasse og deponeret hos mine forældre efter, at jeg var flyttet til Norge, var et stykke af historien. Et nu efterspurgt stykke af historien. Jeg havde ikke stænket det en tanke, hvor meget symbolik og affekt, der lå i den murbrok. Og nu hvor jeg selv var museumsmenneske, var det underligt at opleve dette klasch mellem min egen levetid og den historiske tid. Jeg fik på en eller anden måde fortalt, at jeg havde et stykke af muren derhjemme og så blev der for alvor stille i mødelokalet. Museets daværende direktør Erik Rudeng bad mig omgående sørge for at få det fragtet til Oslo

og var helt indforstået med, at mine forældre skulle fungere og ikke mindst honoreres som kurerer for dette vigtige indlån.

Et par dage senere til den aftalte tid ankom mine forældre og blev på det nærmeste modtaget med stående applaus og håndtryk fra museets direktør Erik Rudeng. Murbrokken blev indregistreret, forsikringspapirer udfyldt og nu med hvide bomuldshandsker lagt til skue i sin egen lille fine montre lige overfor tv---skærmen og de billeder, der gik verdenen rundt den novemberaften i 1989. På skiltet stod der; ”Berlinmuren. Privateje.”

Under mit arbejde med udstillingen traf jeg flere museumsfolk fra det tidligere Østberlin og interessen for min murbrok var overraskende stor. En historiker fra Deutsches Historisches Museum betroede mig, at de ikke selv havde et stykke af muren, der var så stort. Der var gået forretning og turisme i muren, så selv de mindste pudsrøster og brokker blev nu solgt for høje beløb fra kiosker og turistbutikker. Og skønt salget skete med stempler og medfølgende skriftlige erklæringer om ægthed, så var de for længst fjernet fra deres oprindelige habitus.

Det var på flere måder et spændende møde med disse kollegaer fra den østlige side af jerntæppet. For det som de kunne fortælle, var ikke blot om et samfund, der med ét blev åbnet op. Det var en lang række af personlige beretninger om deres arbejde med at indsamle og værne om deres historie.

Men også om hvordan deres liv og deres samfund ændredes over en nat. Hvorledes deres værdier og stukturer blev fejlet af bordet og forkastet i én håndvending. Og så alligevel. Stadig at være dem fra den anden side. Stadig været splittet i to dele. Selv mange år efter, at de første folk trådte op på muren og andre slog den itu.

Processen med

”Historier om min slægt på fars side”

Her i september måned 2019 blev jeg endelig færdig med mit arbejde om slægten på min fars side. Det vil sige, færdig bliver man aldrig, men nu besluttede jeg, at jeg var færdig.

Selvfølgerlig kunne jeg have undersøgt mere, selvfølgerlig kunne jeg have søgt efter flere personer, og selvfølgerlig kunne jeg være gået i dybden med flere personer, men nu måtte jeg stoppe. Allerede ved udgangen af 2018 følte jeg mig nemlig tæt på at være færdig – men der blev ved med at være fakta at tjekke og ved med at være formuleringer at pudse af, så nu i september gjorde jeg kort proces – færdig!

Resultatet blev en slægtsbog med min far som proband. Det er trykt som et hæfte i A4-format med spiralryg og indeholder 32 sider udskrevet i Word efterfulgt af 56 sider udskrevet fra slægtsprogrammet Ancestral Quest 15 (AQ15) - dvs. i alt ca. 90 sider. Bagerst i hæftet er indsat to anetavler i vifteform.

Inden jeg besluttede at stoppe arbejdet, havde jeg været i gang med fars side i godt tre år. Jeg var ved at løbe sur i det og var ved at opgive nogensinde at få noget på tryk. Da jeg gik i gang med arbejdet, vidste jeg stort set intet om den side af slægten, så undervejs har jeg haft mange sjove, hyggelige og overraskende stunder, men også mange hårde. Specielt var det sidste arbejde med lay-outet hårdt. Her var det godt at kunne kalde på min mand Palle Bo, som er meget bedre til den slags, end jeg er.

Jeg har undersøgt 129 aner. For de fleste har jeg fundet grundfakta som oplysninger om fødsel, konfirmation, vielse, død og bopæle. Oplysningerne har jeg indtastet i slægtsprogrammet AQ 15, og her har jeg i klartekst indtastet, hvor jeg har fundet oplysningerne - f.eks. i hvilken kirkebog eller hvilken folketælling uddybet med hvilket årstal, hvor begivenheden har fundet sted, hvilket sogn og hvilket amt samt hvilket opslagsnummer og foliotal i kilden. Det har været min intention, at intet må stå uden kildehenvisning. Oplysninger, jeg ikke har kunnet verificere, har jeg indtastet med ”?” (spørgsmålstegn) eller tilføjet ”cirka”. Yderligere har jeg selvfølgerlig indtastet relevante historier i klartekst ved de enkelte personer. Udover de 129 aner har jeg en nærmere omtale i AQ 15 om otte personer, som ikke er aner.

For at skubbe til familiens lyst til at læse om slægten har jeg valgt historier ud om ti personer, som jeg selv synes er interessante, pudsige eller overraskende, og her følger en af dem. Den handler om min far og lidt om min farfar og deres skolegang.

Ellers vil jeg nu gå tilbage og fortsætte arbejdet med min mors side, for her har je

g arvet en masse materiale efter min morfar fra hans tid som slægtsforsker og lokalhistoriker.

Skolegang

Svend Aage Frits Hansen, far, nr. 2 har gået på Larslejsstræde Skole i København. Larslejsstræde er en sidegade til Sankt Peders Stræde, som igen er en sidegade til Nørregade. Her gik far til og med 5. klasse i 1921, og herefter flyttede han til Nyboder Skole.

Blandt nogle småeffekter arvet efter far har jeg en karakterbog, et lille hæfte brugt til hans konfirmationsforberedelse og en del billeder. I karakterbogen fra Larslejsstræde Skole i slutningen af 4. klasse står far som elev nr. 11 af 34, og i slutningen af 5. klasse som elev nr. 5 af 34. Ved bedømmelsen før var far nr. 2 af 34.

Hæftet til konfirmationsforberedelserne i 1923 indeholder oversigter over skriftsteder: Apostlenes G. Kap. 4, vers 12, Lukas E. Kap. 2, vers 1-14, Markus E. Kap. 1, vers 14 og 15 og mange flere. Bag på sit lille hæfte har far noteret: *Skolen v. Nyboder, Nr. i klassen: 8 af 31, København 26.2.1923*. Far blev konfirmeret af en pastor Henriksen i Vor Frue Kirke den 25. marts 1923.

Også dengang var der fokus på at være dygtig og på at få gode karakterer.

Far ved sin konfirmation 25. marts, 1923

Larslejsstræde Skole eksisterer ikke mere. Men Sankt Petri skole, som også dengang lå i Larslejsstræde, ligger her stadig i nr. 5 og 7. Der har ligget flere skoler i Larslejsstræde, så det har forvirret mig.

Far, Svend Aage Frits Hansen står som nummer fire fra venstre i første stårække

En dag i marts 2019 gik jeg derfor en tur i Nørregade, Sankt Peders Stræde og Larslejsstræde. Og som jeg havde læst på nettet, var det en rigtig "Skolegade". Glade børn råbte, grinede og kaldte på hinanden, mens de løb fra den ene side af Larslejsstræde til den anden. Skolegården i nr. 5 og nr. 7 er nemlig meget lille, så man bruger Sankt Petri Kirkes gamle kirkegård på den anden side af gaden som ekstra skolegård. Mens de dirigerede den tætte trafik af biler, cyklister og gående, fortalte to storsmilende gårdvagter mig om den specielle skolegård.

I dag er fars skole blevet til KVUC – Københavns Voksenuddannelsescenter med indgang i Sankt Petri Passage 1. Skolen har haft flere forskellige navne, og i 1982, inden den blev nedlagt, hed den Nørrevold skole.

Engang var "Larslejerne" og eleverne fra Sankt Petri åbenbart ofte i slagsmål, og en anekdote fundet på nettet lyder:

"Eleverne fra St. Petri Realskole og den tyske Drengesfriskole i St. Pedersstræde var særligt efter 1879 genstand for Larslejskolebarnenes Forfølgelser. Paa Frue Plads leveredes efter Skoletid regulære Kampe, i hvilke Hovedvaabenet var Bogbrædder indspændt i Remme, som susede om Ørene og satte mange, ofte alvorlige Skrammer. Betjentene saa roligt til, ja opmuntrede endog Larslejerne til at "tæve Tyskerne grundigt"." (Kilde: Bobé, Livsdagen lang, 1947)

Kilde: www.sanktpetriskole.dk - Sankt Petri Kirchen Knaben (frei) schule op gennem 1800-tallet.

Hvis det også foregik sådan i fars tid, deltog han så i det? Det har jeg svært ved at forestille mig. *"Det må far tage sig af, når han kommer hjem"*, sagde mor til mig engang, hvor jeg åbenbart havde gjort mig fortjent til en endefuld. Jeg stillede mig med enden mod far og bukkede lidt sammen. Far ramte mig let med hånden bagi. Jeg drejede hovedet om mod ham og sagde: *"Gør det igen far. Det var sjovt"*. Far var en blød mand og kunne absolut ikke slå. Det blev min første og sidste endefuld.

Holger Vilhelm Hansen, farfar, nr. 4 har gået på Melchiors Borgerskole, som lå i Nørregade 33, da han blev konfirmeret i 1883.

Skolen var stiftet af en Henrik Emil Melchior i 1839, og omkring 1851 var Melchiors skole en af Københavns største private drengeskoler. Skolen har haft til huse på flere forskellige adresser, og blandt andet har den haft lokaler i både Larslejsstræde 5 i Sankt Petri skoles bygning og i Sankt Peders Stræde.

Uddrag fra hjemmesiden om Melchiors Borgerskole:

Den billige betaling gjorde, at Skolen samlede elever fra *"de Hjem, hvor der maatte ses paa Skillingen. Det var Embedsmænd, mindre Handlende, Smaaahaandværkere og undertiden bedrestillede Arbejdere, som sendte deres Børn derhen. Universitetsprofessorens og Arbejderens søn sad sammen paa Skolebænken"*. (Kilde: N. Steenberg i Melchioriana, 1910).

Det var en drengeskole med forældrebetaling, og selv om betalingen var gradueret efter forældrenes økonomi, er det overraskende at læse, at Holger Vilhelm har gået på privatskole.

"Nørregade var dengang en rigtig "skolegade" idet 3 store skoler havde tilhuse der: Bohrs skole, Melchiors skole og "de forenede Kirkeskoler", fornemheden af skolerne havde vel nok samme orden. Om morgenen henimod kl. 9 og om eftermiddagen efter 2 eller 3 var gaden myldrende fuld af skoledrenge..." (Kilde: C.P.Jensen i Melchioriana, 1910). Melchiors Skole lukkede den 28. marts 1908.

Kilde: www.aliceogasmus.dk/temaer/skoler/melchiorborgerskole.html.

Min første forvirring om fars og farfars skoler har nu lagt sig. Men på et tidspunkt måtte jeg skrive til Sankt Petri Skole for at få hjælp til at finde rundt i historien, og fra en administrativ leder fik jeg hjælp i et meget udførligt svar.

Jeg ved, at onkel Karl har gået på Nansensgade Skole, men hvor faster Vera har gået, ved jeg ikke, og desværre heller ikke hvor farmor har gået. Trods det ved jeg nu, at familien i et par generationer har haft deres gang på skolerne i det indre København.

Af Birte Bo Nielsen, birtebo1@gmail.com

Børge Reiersen Lund – en driftig borger i Helsingør i 1. halvdel af 1800-tallet

En præsentation af Børge Reiersen Lunds efterladte papirer

Børge Reiersen Lund
f. 5/1 1784
og
Johanne Elisabeth
f. Larsen.

Børge Reiersen Lunds efterladte papirer:

For et par år siden fik jeg overdraget to noteshæfter, som var gået i arv i familien efter en af mine tip-tip-oldefædre, Børge Reiersen Lund (BR Lund), som levede hele sit liv fra 1784-1858 i Helsingør. De to noteshæfter viste sig ved nærmere eftersyn at indeholde dels en dagbog skrevet dag for dag fra oktober 1838 til og med december 1839, dels en levnedbeskrivelse, som dækker hele BR Lunds liv, og som han nedskrev løbende fra ca. 1840 til sin død i 1858. Jeg kendte godt til BR Lund, idet jeg selv havde fået 3 af hans personlige breve skrevet i årene 1837 til 1839 i arv.

De efterladte papirer var fascinerende læsning og ledte mig til flere besøg i Helsingør. Her kunne jeg ved selvsyn se de steder, BR Lund havde boet, nemlig Svingelen 5, hvor han blev født, 'Lergården' i Strandgade 41, hvor han

voksende op og Stjernegade 17, hvor han etablerede sig som brygger og brændevinsbrygger. Jeg kunne tillige se de steder, han dagligt havde færdes, såvel indenfor bygrænsen som i omegnen af Helsingør. En søgning i Helsingør Museums arkiv bragte desuden en meget smuk og unik illustreret slægtsbog for familien Reiersen Lund frem i lyset; den var påbegyndt af BR Lunds farfar i 1758, blev videreført af hans far frem til 1804, og afsluttedes af BR Lund selv i 1835.

Det samlede materiale er omfattende og repræsenterer flere forskellige genrer: slægtsbogen 1758-1835, dagbogen 1838-1839, de tre personlige breve 1837-1839, og endelig levnedbeskrivelsen nedskrevet løbende 1840-1857. Kildematerialet foreligger nu i min ordrette transskriberede form, ligesom jeg har skrevet en introduktion til de enkelte kilder.

Børge Reiersen Lunds liv

Kildematerialet giver et detaljeret og levende indblik i BR Lunds liv. Han blev født i Helsingør i 1784 og blev boende her hele sit liv frem til sin død i 1858. Helsingør var på den tid en overskuelig købstad med omkring 5000 indbyggere, og BR Lund kendte

den som sin egen bukselomme, fra Kronborg mod nord, havnen og Øresundstolden mod øst, Svingelporten mod syd, kirkegården og overdrevet mod vest, mens byens to kirker og øvrige institutioner lå spredt indenfor bygrænsen. I modsætning til mange andre danske købstæder var Helsingør en levende international og flerkulturel by. Grundlaget for livet i Helsingør var Øresundstolden, hvis afledte effekt var en daglig interaktion med alverdens lande, idet alle skibe, som passerede Helsingør, måtte ankre op for at betale told af deres last. BR Lunds liv var, som stort set alle helsingoraneres liv, uløseligt knyttet til Øresundstolden, og symptomatisk nok døde BR Lund umiddelbart efter nedlæggelsen af Øresundstolden i 1857, efter at den havde gjort sig gældende i mere end 400 år.

BR Lund blev født ind i en færgemandsfamilie, som havde til huse i Svingelen 5. Siden flyttede han med sin far, færgemand Reier Thorsen Lund og sin stedmor til 'Lergården' i Strandgade 41, hvor han boede som barn og ung. Som søn af en færgemand var han forudbestemt til at blive færgemand, eftersom erhvervet gik i arv fra far til søn. Ved sin fars død i 1804, vandt BR Lund derfor borgerskab som færgemand. Som færgemand skulle man fragte gods og mandskab til og fra de store skibe, der lå til ankers på Reden for at klarere, dvs. betale told af de varer, skibet medførte. Desuden havde færgemændene privilegium på personoverfarten til Helsingborg. De havde også retten til at fiske ankre, som var tabt eller cuttet af sejlskibene, når de forlod Helsingør Red. Endelig kunne færgemændene tilbyde deres hjælp, når skibe var gået på grund og skulle bringes flot eller bugseres.

BR Lund klarede sig godt som færgemand, og i 1806 giftede han sig med Johanne Elisabeth Larsen, som var datter af en brygger i den anseelige bryggergård i Kongensgade. I 1807 fik parret deres førstefødte, datteren Ane Christine. Men 1807 blev som bekendt også det år, hvor englænderne sejlede af sted med hele den danske flåde. En af mange konsekvenser heraf var, at færgemandserhvervet gik i stå. BR Lund måtte derfor se sig om efter et andet erhverv, og da hans svigerfamilie var bryggere, var det oplagt for ham at slå sig ned som brændevinsbrænder og brygger. I 1809 erhvervede han derfor brændevinsgården i Stjernegade 17 og vandt borgerskab som brygger og brændevinsbrænder. Færgemandserhvervet kom imidlertid i gang igen, og i 1827 fik BR Lund igen en færgébåd. Han havde nu to erhverv at ernære sig og familien ved.

BR Lund havde karle til begge sine erhverv, men han var også altid selv tilstede ved arbejdet såvel i havnen som i bryggeriet og ved det dertil knyttede markarbejde. Som brygger og brændevinsbrænder var man nemlig forpligtet på selv at tilvejebringe de fornødne råstoffer til produktionen, dvs. kartofler og byg, for at grundlaget for at brødføde befolkningen ikke skulle undergraves. Det betød, at BR Lund i årene 1810-1820 måtte tilkøbe sig jordlodder til dyrkning. Disse lodder lå dels indenbys, b.l.a. ved Kongens Have ved Marienlyst Slot, dels udenbys på overdrevet syd for byen. Her byggede han også et hus, hvilket ellers kun tilkom de velstillede borgere i Helsingør. På markerne dyrkede BR Lund, foruden kartofler og byg til produktionen, også havre, rug, hør og kløver samt grøntsager og frugt. Desuden havde han får, kalkuner, ænder og høns

og dertil heste som trækdyr. Endelig gravede han tørv i sin tørvemose til brændsel. Familien var således i høj grad selvforsynende.

Sideløbende med den erhvervsmæssige fremgang øgedes familien, idet BR Lund og hans hustru frem til 1832 fik 12 børn. Foruden den førstefødte Ane Christine blev Frederica og Friderich født i 1809 og 1811, men de døde begge som små. I 1812 fik de en dødfødt søn, som også nær havde kostet Johanne Elisabeth livet. Småbørnsdødeligheden var som bekendt stor, og døden gjorde sidenhen også sit indhug blandt familiens øvrige børn. I 1813 blev Julie født, i 1815 Caroline, i 1817 Frederikke, i 1819 Ane Cathrine, som døde som 8-årig, i 1822 Adolph, som døde som 26-årig af tuberkulose, i 1824 Louise, som døde som 19-årig muligvis af kolera, i 1827 Andrea, i 1830 Ove og i 1832 Frederick, som døde som 5-årig ved en tragisk ulykke i brænderiet. Ved BR Lunds død var kun 5 af familiens 12 børn i live.

BR Lund fik gennem årene tildelt forskellige tillidshverv i byen. I 1814 blev han kirkeværg for Sct. Olai Kirke; et hverv han bestred i 21 år. I 1817 blev han valgt til eligeret borger og fik dermed indflydelse på byens anliggender. I 1836 blev han valgt til oldermand for færgelaug, et hverv han bestred i 12 år. I 1838 befandt han sig på sin karrieres tinde, idet han dette år blev valgt til borgerlig rådmand, og samme år fik han af Kong Frd. 6. tildelt Dannebrogens Sølvkors. BR Lund nød derfor borgernes anseelse i Helsingør, og familie- og venskabskredsen blev i årenes løb udvidet med bekendtskaber blandt byens spidser, bl.a. byens borgmester, politimester, diverse byrådsmedlemmer og konferensråder, ligesom BR Lund var med, når byen fik fint besøg af bl.a. kongefamilien og den bekendte billedkunstner Bertel Thorvaldsen.

Juli(an)e Maric Rehling
f. Lund, % 1813-%/1 1879.

Otto Christian Rehling
"/1 1812-%/1 1892.

Det pyntede også på BR Lunds anseelse, at tre af hans døtre blev gift over deres stand. I 1829 blev hans ældste datter Ane Christine gift med skibsklarerer og købmand Ove Elling Galschiøt, og hun kom dermed til at bo i den fine skibsklarerergård i Strandgade 91, som i dag er del af Helsingør Museum.

I 1838 blev hans datter Julie gift med jurist og guvernørssøn Otto Chr. Rehling. De rejste sammen til Tranquebar, hvor han fik embede 1838-1846, hvorefter de returnerede til Helsingør, hvor han bl.a. blev rådmand og direktør for Sparekassen.

I 1849 blev hans datter Frederikke gift med jurist og ligeledes guvernørssøn Gerhardt Rehling, som i 1849 fik embede som sorenskriver på Færøerne og siden blev herredsfoged i Odder.

Udover indblikket i BR Lunds dagligliv og karriere vidner kilderne om BR Lunds personlige livssyn og gudsforhold, ligesom han ved flere lejligheder viser sig som en tidstypisk romantiker, når han giver sig hen til og fordyber sig i naturen som et sindbillede på de følelser, der rører sig i ham.

Byen Helsingørs historie

Kildematerialet giver endelig en enestående mulighed for at dykke ned i Helsingørs historie i første halvdel af 1800-tallet og følge byens liv og udvikling, således som det oplevedes i et samtidigt lokalt perspektiv. Det var en periode, hvor byen var i rivende udvikling både på det økonomiske, sociale, politiske og kulturelle niveau, og markante

begivenheder i Helsingør afspejles i teksterne. Man kan således gå på opdagelse i byens historie, dels i forbindelse med hverdagslivet, hvor man kan følge kendte som mindre kendte borgeres virke og færden, dels i forbindelse med udefrakommende hændelser i form af politiske indgreb, økonomiske kriser og krige.

Denne artikel havde desværre gemt sig uden afsender, men bringes alligevel / GBH

Læs også beretningen om "EN REJSEFÆRD FRA HELSINGØR TIL TRANQUEBAR SKILDRET I BREVE" af fhv. bibliotekar Povl Rehling Fischer på <https://mfs.dk/wp-content/uploads/2016/04/1952-Til-Tranquebar-24-78.pdf>

---

400 år gamle kirkebøger afslører: Færre børn betød flere tipoldebørn

En gennemgang af kirkebøger fra to århundreder i Quebec i Canada viser, at ægtepar, som fik færre børn, endte med at have flere oldebørn og tipoldebørn.

Ved hjælp af data fra gamle kirkebøger har forskere fra Københavns Universitet rekonstrueret stamtræer for knap en halv million mennesker i provinsen Quebec i det nuværende Canada fra år 1608-1800.

Det var de første kolonister, som kom fra Europa til Nordamerika og grundlagde Quebec. Dengang blev man gift tidligt for at få børn, og man fik mange børn. Nogle fik flere end 20 børn.

Men tilsyneladende var total maksimering af børneflokkene ikke nødvendigvis den bedste strategi til at sikre flest mulige efterkommere.

Det nye studie viser nemlig et interessant mønster. De, som var mest frugtbare og fik flest børn, fik færre oldebørn og tipoldebørn end de, som var mindre frugtbare og fik færre børn.

Fordi fertilitet er genetisk betinget, tyder studiet på, at der i Quebec er sket en naturlig udvælgelse af individer med moderat fertilitet til fordel for dem med meget høj fertilitet. Studiet er publiceret i det videnskabelige tidsskrift *Nature Ecology & Evolution*.

»De, som fik færre børn, har kunnet investere mere i hvert enkelt barn,« siger adjunkt på Økonomisk Institut på Københavns Universitet Marc Klemp til Videnskab.dk.

Han har lavet det nye studie sammen med professor i økonomi Oded Galor fra Brown University i USA.

I de mindre børneflokkene er der:

- En større andel, der har lært at skrive
- En større andel, som er blevet gift
- Og en lavere gennemsnitlig giftealder

Om folk kunne læse eller ej, har forskerne afgjort ved at se, om de har underskrevet deres ægteskabspapirer, eller om de blot har sat et kryds.

»Så den lavere frugtbarhed har altså i første omgang resulteret i færre, men til gengæld stærkere børn med bedre forudsætninger for at føre slægten videre,« siger han.

Ifølge Marc Klemp vil vi måske se samme udvikling i nogle af de lande i for eksempel Afrika, hvor man døjer med overbefolkning. Det vender vi tilbage til.

Naturlig udvælgelse

Hold nu godt fast, for nu kommer der lige en bunke tal:

Dengang i det forindustrielle og stærkt katolske Quebec blev man gift for at få børn. De mest fertile par fik første barn blot 38 uger efter giftermålet, mens de med lidt lavere frugtbarhed først fik barn efter gennemsnitligt 62 uger.

Forskerne har selvfølgelig ikke kunnet måle fertiliteten ved at læse i kirkebøgerne, men i og med at man den gang blev gift for at stifte familie og ikke brugte beskyttelse, når man dyrkede sex, går de ud fra, at når der gik længere tid til første barn, så skyldtes det lavere fertilitet.

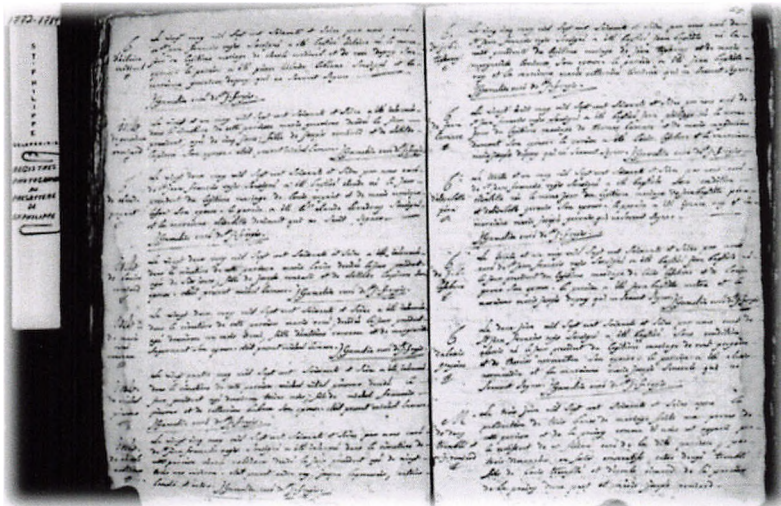
De mindre fertile fik i gennemsnit lidt færre børn end dem med meget høj fertilitet (0,55 færre børn i gennemsnit), men lidt flere børnebørn (0,66 flere) og langt flere oldebørn og tipoldebørn.

Nemlig i gennemsnit 9-17 flere oldebørn og 16-32 flere tipoldebørn.

»Det ser ud til, at der er sket en naturlig udvælgelse af dem, som er genetisk disponeret for lavere frugtbarhed,« siger Marc Klemp til Videnskab.dk.

Familier med moderat fertilitet har med tiden udkonkurreret dem med meget høj fertilitet.

videnskab.dk

Fem släktled.

Stammoderen til fem levende slægtsled er enken Kerstin Olfsdotter i Sunne i Värmland i Sverige. Hun er født i Älfors i Härjedalen i 1812. Hendes datter, Karin Jonsdotter, født i Kolsätt, i 1836; hendes dattersdatter Kerstin Andersdotter født samme sted i 1856; hendes dattersdattersdatter Katarina Matsson i Ängersjö i 1876 samt hendes dattersdatters dattersdatter Krisna Jonsson i Kolsätt i 1898. Den gamle stammor er ved sit fulde fem og går stadig lange ture. Hjernen fungerer lige så fint, som da hun var 20 år gammel. Hun strikker strømper uden briller og hun ser knappenåle, som ligger på gulvet. Hun bor hos sin søn, "Odelsborparen" H. Johnsson i Stackris, Sunne. Efter rejsen dertil fra Härjedalen i efteråret (16 mil) i almindelig hestevogn, følte hun sig slet ikke træt. Med kærlighed taler hun om sin første søn, som omkom ved en ulykke i Ljusnan, da han var ca. 20 år gammel. Efter hans fødsel blev den førømtalte datter født og så en søn Hans, som blev hendes alderdoms støtte. Hun er enke siden hans fødsel. VI meddeler her over billedet at de fem generationer med stammoderen længst til højre på tegningen og den lille femårige dattersdatters dattersdatter længst til venstre.

Fra Svensk forum

A street scene in a European town, likely Copenhagen, featuring a decorative wrought-iron sign with a golden crown-shaped ring. The sign contains a Danish pun. The street is paved with cobblestones and lined with brick buildings. A person is walking in the distance, and a yellow flower is in the foreground.

Bageren er desværre død
-så nu bager han ej brød.

Forårsprogram 2020.

Onsdag den 8. januar kl. 19.00. " Genforeningen 1920 - Da Danmark blev samlet"
Journalist, forfatter og moderator, Cand.scient.soc., Historie og Internationale Udviklingsstudier

Simon Kratholm Ankjærgaard.

Den dramatiske og medrivende fortælling om hvorfor og hvordan Genforeningen i 1920 fandt sted. Det er en fortælling om et intenst og kompliceret politisk spil – med afsæt i de mange engagerede aktører, der helligede deres liv til en sag. Fortællingen tager os blandt andet til København, Berlin, Flensborg, Aabenraa, Paris – og frontens skyttegrave. Billede: Pontoppidan.

Onsdag den 5. februar kl. 19.00. "Gør din historie levende"

Forskningsbibliotekar, Cand. Mag Mette Colding Dahl. tager alle med på jagten efter

ny viden fra historiske kort og billeder online, Hun arbejder til daglig i Kort- og Billedsamlingen på Det Kgl. Bibliotek. Hun har et indgående kendskab til Det Kgl. Biblioteks Digitale samlinger, særligt til Danmark set fra luften – før Google, og har tidligere holdt foredrag om bl.a. brug af kort og billeder i lokal- og slægtshistorie. Når de skriftlige kilder er udtømt, hvor søger man ny viden til lokal- eller slægtshistorien? Mængden af historisk kort- og billedmateriale på internettet er vokset markant de seneste år, og det kan være en vanskelig opgave ikke kun at gennemskue, hvor man skal

søge, men også hvordan man søger. Hvor søger man fx portrætbilleder af familiens aner? Hvad kan kobberstik fra 1700-tallet og postkort fra 1900-tallet bidrage med? Hvordan finder man placeringen af den gård, der engang var i slægtens eje? Og kan man også finde billeder af den? Hør også om Mediestream, hvor man har adgang til 5 millioner danske avissider, der kan gemme på guld i forhold til lokal- og slægtsforskning.

Onsdag den 11. marts kl. 19.00.

GENERALFORSAMLING

Dagsorden efter vedtægterne.

Onsdag den 11. marts kl. 19.00

”Retsbetjente – en arkivgruppe, du ikke kan komme udenom” Rigsarkivet

København, driftmager Jan Pedersen. Hør om Sine, der kom så galt afsted, og om de

mange spændende arkivalier, der gemmer sig i denne arkivgruppe. Retsbetjent-

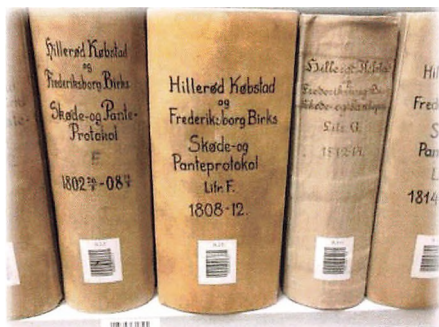
arkiverne er en arkiv-gruppe, du ikke kan komme udenom, når du forsker i f.eks. din

slægt eller lokalområde. I provinsen blev dommer- og politiembederne først adskilt i

1919. Indtil da blev rets- og politiarbejdet varetaget af byfogeder, herredsfogeder eller

birkedommere. Disse embedsmænd gik under fællesbetegnelsen retsbetjente. Jan

Pedersen fortæller ligeledes om, hvordan du bruger denne arkivgruppe.

Indtil da blev rets- og politiarbejdet varetaget af byfogeder, herredsfogeder eller birkedommere. Disse embedsmænd gik under fællesbetegnelsen retsbetjente. Jan Pedersen fortæller ligeledes om, hvordan du bruger denne arkivgruppe.

Onsdag den 8. april kl. 19.00 **”DNA og slægtsforskning”**

Af Kommunikationskonsulent på Rigshospitalet Erik Kann.

Er DNA løsningen på alle udfordringer i din slægtsforskning? På ingen måde. Men DNA er adgangsbillet til en masse konkrete og praktisk anvendelige muligheder i din slægtsforskning, muligheder der rækker langt videre end ”bare” at få procenttal på din asiatiske, afrikanske eller indokinesiske oprindelse. Foredraget tager dig med lige fra du bestiller dit DNA-test-sæt til du analyserer svarene. Det hele er lagt tilrette, så alle kan få praktisk glæde af en DNA-test.

Det bliver en aften med meget lidt genetik-fagligt og med rigtig meget om de praktiske muligheder for dig som slægtsforsker.

Forårsudflugten lørdag den 13. juni. Vi påtænker denne gang at lave en hyggelig tur til København hvor vi vil gå i Jødernes fodspor. Vi skal se og besøge steder, der relaterer til det Jødiske miljø. Vi spiser frokost i København. **Reserver derfor allerede denne dato.** Nærmere oplysninger om udflugten kan ses næste nr. af Slægt & Staun, eller på vores facebookside og på vores hjemmeside.

Den Spanske syge

For 100 år siden hærgede den spanske syge i Danmark. Og for nylig havde vi på vores slægtsforskerdag i Herlev Medborgerhus et spændende foredrag af Tommy Heisz. Han har skrevet den meget anbefalingsværdige bog *"Den spanske syge – Da historiens mest dødbringende epidemi kom til Danmark"*. Fra sommeren 1918 til foråret 1919 og med atter et lille udbrud i 1920 ramte den globale Influenzaepidemien også Danmark. På verdensplan døde 75-100 millioner mennesker, mens sygdommen i Danmark kostede mellem 15.000 og 18.000 personer livet. Den spanske syge fik tragiske konsekvenser for mange familier. Man regner med at omtrent hver tredje familie havde et familiemedlem eller kendte en, der døde af den spanske syge, da epidemien ebbede ud i foråret 1920. Min farmors familie blev også ramt med tragiske følger.

Den spanske syge udbrød i slutningen af Første Verdenskrig og blev via amerikanske militærlejre og troppetransporter spredt ud i Europa. Men hvorfor kaldes influenzaepidemien så "den spanske syge", når den kom fra USA? Jo, fordi det under krigen neutrale Spanien var det første land til at rapportere om sygdommen i nyhedsmedierne – alle de krigsførende lande var underlagt censur. Hvordan influenzaepidemien kom til Danmark, vides ikke med sikkerhed, men det menes, at den kom via England. I juni 1918 indberettede danske læger de første dødsfald til embedslægerne. Epidemien ramte først København, dernæst Roskilde og Frederiksborgs amter. Via søvejen spredte den sig til Assens og Hjørring, derfra til det øvrige Danmark. Især købstæderne, hvor mange mennesker boede, blev ramt først og hårdest, og derfra fandt sygdommen vej til mennesker på landet.

I Odense døde i alt 245 personer i 1918. Omkring to procent af de sygdomsramte døde. Ofrene var gerne yngre mennesker mellem 20 og 40 år, og sygdommen kunne have tragiske følger for familierne. I en dødsannonce kunne man læse om et ungt møllerpar, der døde med få dages mellemrum og efterlod sig seks børn, hvor den ældste kun var syv år. Det betød splittelse af en ellers god familie, da ingen ville tage alle seks børn til sig. Bydrengen Thorvald Hansen huskede, hvordan folk lå syge i hvert tredje hus, kan man læse i en artikelsamling fra Historiens Hus i Odense. Folk døde som fluer, og det mærkelige var, at det var "de sunde og kraftige, der blev revet væk". Sygdommen greb ind i folks hverdag. Både skoler og biografte lukkede af frygt for smitte. Biblioteket stoppede med at udlåne bøger. Byens sygehus var overfyldt, og på Vestre Skole indrettede man et nødlazaret, der fungerede helt ind i 1919.

Sygdommen greb ind i min familie

I 1918 arbejdede Aurelia Marie Klaudia Nielsen som tjenestepige i Odense. Hun var født 27. januar 1887 i Vordingborg på Præstø. Aurelia var ugift, men havde født en lille søn i Horsens, der nu var 10 år gammel og i pleje hjemme hos familien i Vordingborg. Aurelia og hendes søster Hilda var min farmor Ulla Holga Alvildas yngre søstre. Hilda var under Første Verdenskrig sygeplejerske, mens den spanske syge var på indtog i København i årene. Hun var helt tæt på sygdommen. Men det var Aurelia, der døde af den spanske syge den 7. november 1918. Vi ved ikke mere om omstændighederne, men så meget ved vi da. Sygeplejersken Hilda overlevede, blev gift, fik tre drenge og døde først i 1949.

Den spanske syge var luftbåren, den smittede altså via nys og hoste. Først for nylig har man fået rekonstrueret den virus, der var årsag til epidemien. I dag er den spanske syge derfor med til at gøre forskerne og lægerne klogere på, hvad vi skal stille op, når den næste store epidemi rammer os. Muligheden for en ny spansk syge er til stede også den dag idag, især fordi der kun er udviklet medicin til meget få typer vira. I de fleste tilfælde vil det derfor være ens eget immunforsvar, der er afgørende for, om man overlever eller ej. At Aurelia døde af den spanske syge skyldtes altså hendes ringe immunforsvar. Og at Hilda ikke døde, skyldtes et stærkt immunsystem – måske fordi hun var sygeplejerske og omgik mange syge mennesker i sin hverdag. Hvem der bliver ramt i ens familie, kan således ikke vides. Men vi kan håbe på, at forskningen bliver bedre og bedre, og at vi en dag alle kan blive behandlet, når vi får en sygdom, der skyldes en så voldsom virus.

Jeg bliver glad, når jeg læser i slægtsbogen, at alle farmors otte andre søskende, overlevede den spanske syge – og at Aurelias søn Håkon blev voksen og selv fik børn og børnebørn og oldebørn. I mange familier er den spanske syge blevet tiet. Verdens største epidemi snakkede ingen om, ej heller min familie, sorgen var for stor at bære for de mange, der levede i 1918-1920. Men heldigvis kan vi nu 100 år senere snakke om, hvad der skete, og fortælle de mange historier, der ligger gemt i familierne. Du kan også læse mange skæbnehistorier i Tommy Heisz' spændende bog om den spanske syge. Jeg anbefaler alle at dykke ned i historien – den store og den i din familie.

Den spanske syge tog livet af mange, men det har vist sig, at et stort antal mennesker faktisk døde af noget helt andet under epidemien. Aspirin var nemlig det foretrukne medikament til at slå feberen ned med, og lægerne ordinerede ofte 1000 mg hver tredje timer. Det svarer til 25 piller om dagen – mere end den dobbelte maksimale dosis, man anbefaler i dag. Aspirin var på den måde med til at dræbe over halvdelen af de syge soldater, man har optegnelser over.

Af Gitte Bergendorff Høstbo

Historien om Kingos hus

I maj måned faldt vi pladask for dette skønne bondehus i Slangerup. Huset er et gammelt bindingsværk, der er moderniseret indvendigt og lige vores drøm. Til huset hører en dejlig have til, i forskudte plan med en skøn terrasse der snor sig rundt om husets haveside. Huset ligger lidt tilbage fra hovedgaden kaldet Kongensgade. Tænk at bo på en gade som hedder dette 😊.

Da vi overtog huset, så sagde ejendomsmægleren at det i daglig tale mellem byens folk blev kaldt for "Kingo's Hus", fordi den gamle salmedigter Thomas Kingo var født her. Det undrede mig lidt for Thomas Kingo var født 15. december 1634 i Slangerup og død 14. oktober 1703 i Odense. Vores hus er ifølge skødet fra 1727 og 1808. Ergo er Thomas Kingo ikke født i huset, men han er snarere født på matriklen.

I slutningen af 1700-tallet og i begyndelsen af 1800-tallet var der krige i Danmark. Der var fattigdom og der var statsbankerot. Disse dårlige tider gik derfor hårdt ud over Slangerup, der dengang var en stor købstad. Frederikssund og Slangerup var dengang en slags tvillingebyer, dog lå alle kommunale og retslige og kirkelige institutioner i Slangerup, men da handlen mere og mere flyttede til Frederikssund hvor der var adgang til havet. Da der snart kom en anløbsbro for skibe, flyttede købmændene nu deres handel fra Slangerup til Frederikssund for at klare sig bedre.

Om natten til den 1. maj 1808 opstod der brand i Slangerup som på få timer havde lagt den halve by (4 gårde og 18 huse) i ruiner.

En del af Kingo's hus blev bevaret men størstedelen brændte ned. Derfor er en del fra

1727 og resten bygget i 1808. Men allerede dengang var der bestemte forordninger for byggeri, og forskellen på hvad man tillod at bygge i købstæder og i landsbyer var store. Da det nu fattige Slangerup søgte om tilladelse til at genopføre den brændte del af byen, søgte man om dispensation for købstadsreglerne og tilladelse til at opføre billige, stråttækte bindingsværkshuse. Slangerup fik nu at vide at ville man bygge efter landsbyskik, så var man ikke længere en købstad. Den 12. maj 1809 blev Slangerup frataget sin status som købstad og i 1810 overgik titlen nu til Frederikssund. Frederikssund bestod dengang ikke af ret meget andet end en bro og et par små huse. Tiden som tvillingeby var slut, men det var ikke kun det, at man ønskede at bygge billigt i Slangerup, der var årsagen til den mistede købstadstitel. Det var lige så meget købmændene selv, der så en stigende eksport og import i handlen, der gjorde at købstadsfunktionen blev flyttet mod Frederikssund. Frederikssund er nu for længst uden købstadens handelsmonopol.

Når man erhverver sig sådan et gammelt hus som "Kingos Hus" er, så bliver man helt automatisk interesseret, i både byen man bor i, men også hvem der har boet i huset og især i historien om Kingo.

Jeg gik derfor en tur på det lokale arkiv her i Slangerup og blev mødt af en velvillig arkivar, der straks havde fundet en masse frem om vores hus. Også de lokale mænd fra byens historiske forening var samlet den dag, jeg var der.

Hov - det skal lige fortælles, at på vejen fra vores hus til arkivet, stødte jeg på en statue af Erik Ejegod, som er grundlæggeren af Slangerup – og det gjorde det hele endnu mere spændende – for Erik Ejegod er min 26'tyvende tipoldefar.

"Erik Ejegod, født ca. 1056, død 1103 på Cypern på pilgrimsrejse mod Jerusalem, hvortil hans enke Bodil fortsatte, men døde på Oliebjerget. Erik blev konge af Danmark 1095. Dronning Bodil var af jysk stormandslæggt og skal på mødrene side være efterkommer af norske jarler"
Ja så tænker man jo på, at man virkelig er

ERIK EJEOD

kommet hjem til rødderne ☺

Erik Ejegod befalede at der skulle bygges en stor stenkirke, der hvor hans fødehjem havde ligget. Det fortælles at lige der, hvor alteret stod, det var der Erik Ejegod var født. Erik Ejegod byggede en rød treskibet kirke i frådsten, det foretrukne byggemateriale til kirker omkring år 1100. Den var 51 m lang og ca. 17 meter bred og mindede om Roskilde Domkirke. Ifølge kilderne lå der her en kongsgård, hvor Svend Estridsen holdt til, og som Erik altså udpegede som sit fødested. Erik Ejegods store kirke indgik i 1175 i Cistercienserordenens første og største nonnekloster i Danmark, men efter reformationen blev bygningerne revet ned og stenen blev brug til opførelsen af Frederiksborg Slot i Hillerød. Den nuværende Slangstrup Kirke eller Sct. Michaels kirke blev indviet i 1411 og renoveret for 1000 rigsdaler i 1587 og stod færdig 1588 som en af Danmarks største bygninger.

Kingo

Lad os starte med hvorfor vores hus hedder "Kingos Hus". Rygterne siges, at Kingo er født på matriklen. Thomas Kingo var søn af væveren Hans Thomsen Kingo og Karen Sørensdatter. Begge forældre ligger begravet i krypten i Slangstrup Kirke. Selv om Thomas Kingo var ud af en fattig familie lykkedes det faderen at sende ham på universitetet i København for at læse teologi. I Slangstrup Kirke fungerede Thomas

'Kingo's messehugel fra Slangstrup Kirke. Det er egentlig lidt af en tilsmugle at kalde den det: Støjet er blevet skiftet ud flere gange siden hans tid og blondeborterne er alder. Dødningshovedet menes dog at være kommet til mens han var præst i Slangstrup.

'Kingo's messehugel fra Sct. Knuds Domkirke. Det er usikkert om Kingo egentligt har båret den. Den er fremstillet udsat i hans embedstid, men bemærk ligheden med messehugelen fra Slangstrup.

Kingo som præst nogle år inden han flyttede til Odense. Men hvert år i Slangstrup Kirke bliver hans messehagel taget frem og båret af dagens præst. Det siges at det ikke er meget, der er tilbage af kåben fra Kingos tid, og at det kun er det lille dødningshoved man kan se på kåben til venstre som forefindes i Slangstrup Kirke. Den anden messehagel er fra Sct. Knuds Domkirke i Odense, som også stammer fra den sidste tid Kingo var præst her. Ligheden mellem de to messehageler er Jesus på korset.

I 1934 - trehundrede-året for Kingos fødsel, blev der flaget på Kongensgade foran "Kingos Hus" og hele byen holdt mindefest. Der blev også opsat en statue af ham længere oppe mod kirken.

Det vides ikke hvem herren med den høje hat er på billedet, men mon ikke det er den daværende ejer af "Kingos Hus", der lige er ude for at holde øje med festlighederne.

Trehundredaaret for Kingos Fødsel fejres i Dec. 1934 ved store Mindefester i hans Fødeby Slangstrup og i Odense, hvor han virkede til sin Død. Billedet viser

Hvem har så boet i ”Kingos Hus”?

Efter hvad jeg har kunne finde på den korte tid vi har boet her. Der har helt sikkert boet flere, men dem har jeg endnu ikke nået at finde. Ejerne er som følgende:

Født 15 december 1634 Født på Matriklen 63a Thomas Kingo, forældre Hans Thomsen Kingo og Karen Sørensdatter.

1801 Konsumptionsbetjent Jacob Jørgen Deubel f. 1746 og hans steddatter Wilhelmine Lebevurst f. 1772, samt enken efter den forrige konsumptions-betjent (*Bendt Bendtsen Logerup*) Anne Christensdatter f. 1727, der havde skøde på lejemålet fra 1. juni 1800.

Undertold- og konsumptionsbetjent: Den korrekte titel på de menige betjente ved told- og konsumtionsstederne efter personalereformen og indtil 1850, bortset fra København, hvor den erstattedes af titlen Toldassistent 19.12.1845.

År ?? Peder Ruggaard

1808 Skomager Niels Olsen Det er hans hus, der går til i den store brand og må være ham, der genopbygger Kingos hus.

18?? – 1877 P. Heegaard ?

1877 - 1884 Hans Peter Weiss, Hønskræmmer f. 1822 Kjøbenhavn, hans kone Ane Kirstine Larsen f. 1823 Hjørlande, barn Hulda Hansine Marie f. 1851 Hjørlande og Ane Cathrine f. 1853 Hjørlande. Familien bor i Hjørlande i 1860.

I 1880 bor der følgende:

<i>Frederik Abraham Werdelin</i>	62	Gift	<i>Snedkermester</i>	<i>Frederikssund</i>
<i>Christiane Werdelin. f. Petersen</i>	65	Gift	<i>Hustru</i>	<i>Kjøbenhavn</i>

Hans Peter Weiss	57	Gift	Hønskræmmer	Kjøbenhavn
<i>Ane Chirstine Weiss. f. Larsen</i>	58	Gift	<i>hans Hustru</i>	<i>Hagerup, Hjørlande Sogn</i>

<i>Petrea Hansine Olsen</i>	13	Ugift	<i>hans Pleiebarn</i>	<i>Kjøbenhavn</i>
<i>Jens Peter Frederik Jensen</i>	9	Ugift	<i>hans Pleiebarn</i>	<i>Herlev</i>
<i>Lars Peter Andersen</i>	8	Ugift	<i>hans Pleiebarn</i>	<i>Herlev</i>
<i>Banthine Kristine Camilla Ficher</i>	2	Ugift	<i>hans Pleiebarn</i>	<i>Kjøbenhavn</i>

1884- Frederik Carl Hansen; Landpost (*Svigerson til Hans Peter Weiss*)

1890

Karl Frederik Hansen	38	Gift	Husfader	Landpostbud	Slangerup Landsogn
Ane Katrine Weiss	36	Gift	Husmoder		Hjørlande Sogn
Holger Oluf Olsen	4	Ugift	Barn		Slangerup
Ane Kirstine Larsen	68	Enke	Logerende	Postbud i Byen	Hjørlande Sogn

37	Kongens Nørre Porte Accisebod	19	1	1 a Løsfund b Løsfund c Løsfund	80 120 30	230
38	Løsfund Nørre Porte Accisebod	19	2	Løsfund		240

Slangerup Brandtaxationsprotokol 1800-1822. Landsarkivet for Sjælland.

Et udsnit af Brandtaxationsprotokollen fra 1800-1822 viser begyndelsen af opgørelsen fra bybranden den 1. maj 1808. Det første er dobbelthuset ved Norreport på Store Kongensgades Østre side.

Først Niels Olsens hus, demæst Kongens Nørre Ports Accisebod. Det totale forsikringsbeløb for de brændte huse ved denne brand var ca. 11.000 Rigsdaler, heraf præstegården på hjørnet af Kannikestræde på ca. 2.400 Rigsdaler.

På et udsnit af udskiftningskortet fra 1813 ses acciseboden ikke længere, men Norreport er stadig med. Matr.nr. 64, rettet med rødt til 63a er "Kingos Hus" opbygget efter branden. Vejen udenfor porten deler sig mod Gørløse og mod Lystrup.

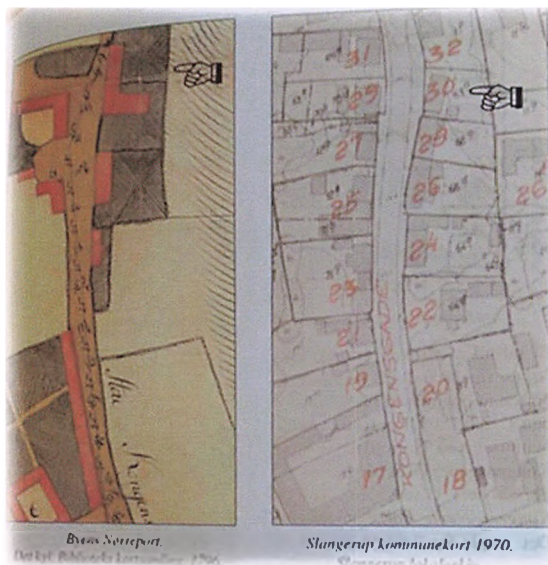
Udsnit af udskiftningskortet for Slangerup 1813

1901 Frederik Carl Hansen f. 18510715 i Slangerup Landsogn, Landpostbud samt hans hustru Ane Kathrine Hansen f. 18531016 i Hjørlande Sogn, og Plejedatteren Anna Vilhelmina Christine Hansen f. 18950705 i Kjøbenhavn.

Jens Johansen	18660323	G Husfader	Skomagermester	Lille Lyngby
Anne Marie	18691108	G Husmoder		Lyngerup,
Henriette Johansen				Frederiksborg Amt
Vilhelm Emil	18980916	U Søn		Frederikssund
Johansen				
Holger Olaf	18850211	U Lærling		Slangerup
Olsen				

1911 - Anders Andersen f. 1844, Karoline Andersen f. 1847
1933 - Skomager Holger Olaf Olsen 18/3-1933 Han er barnebarn af Hans Peter Weiss og søn af Ane Cathrine Weiss
1946 -1946 Torben Møller
1956- Hansen, Hestehandler
1969- ?
1992- P.g.a nye GDPR regler nævnes ejer ikke men kendes
2005 – 2019 P.g.a nye GDPR regler nævnes ejer ikke men kendes
2019 Ejendomsfunktionær Jan Høstbo, Kulturformidler og historiker
 Gitte Bergendorff Høstbo

Nørreport i Slangerup ses tydeligt markeret på Lautnant Brocks kort fra 1796. De to nordligste huse på østsiden af Kongensgade ses sammenbyggede. Placeringen af det nederste af disse huse svarer nogenlunde til "Kingos Hus" i dag, hvilket også ses på 1970-kortet t.h.

Konsumptions Inspecteur Lunde havde opsyn med byens 3 porte, og boede i et hus lidt længere nede af Store Kongensgade, der hvor nu "Den gamle Smedje" ligger, skråt overfor "Kingos Hus"

Af Gitte Bergendorff Høstbo

Oversættelse af den tyske tekst til dansk fra Peter Resens kort over København fra 1674

Talis adelst gemini complexa profundi
HAFFNIA, & invictum tollit ad astra caput

Kort Beskrivelse Af byen København

Byen København blev opdelt I 3 dele, nemlig i gammel-og ny København og i Christianshavn. Gammel-og ny København var adskilt af Gothersgade (som kan ses på ovenstående afbildning nr.123) Mellem de to bydele og Christianshavn flød havnen (som nr. 166 viser)

København, tidligere Købmandehavn er nævnt som en af de bedste og mest bekvemme havne i Østersøen for købmændene og handelsfolkene. Den var indtil kong Valdemar d. 1. i året 1168 tid ganske vist kun en åben flække. Da Absalon blev biskop til Roskilde, og i året 1178 blev ærkebiskop i Lund i Skåne, fik han bygger ”Stegelborg” tæt ved byen og det kongelige slot. Stegelborg blev omtalt som rets-og rådsborg, fordi den samme borg skulle afskrække sørøverne fra at angribe Sjælland, hvor de blev skåret i stykker, hvis man fangede dem. Denne Absalon havde tillagt by, slot og øen Amager til Roskilde stift. (By og slot kaldtes på hans tid for Axelhus)

København får byfriheder og byvåben af denne biskop, og ikke af Jacob Erlandsen (biskop i Roskilde 1250 og ærkebiskop i Lund 1254) som A. Hvitfeld p. 238 og 232 mener, og det er uden tvivl, for da Absalon blev biskop, var København kun en flække, men den blev tillagt af ham som by til Roskilde stift, og at København har haft byfriheder og tidligere end 1254, kan bevises af de privilegier som biskop Erlandsen 2. Id. Marts har givet til byen i det nævnte år. Dette kan findes i Peter Resens beskrivelse fra Samsø. I samme beskrivelse nævnes det, at allerede dengang boede der borgere, som havde deres statutter, volde, grøfter og våben.

Disse biskopprivilegier blev respekteret af efterfølgere: Biskop Petrus Bang anno 1275/10 Kal. Martii; biskop Stig anno 1279 Id: Menf: Decembr; Biskop Ingvar Hjort anno 1282 15 Kal: junii. Alle bekræftede de besiddelserne. A. Qvitfeld p. 240.

På samme tid som Roskilde-biskopperne, har kong Erik Klipping været den første af de danske konger, som gav København nogle friheder i 1284. Hans søn Erik Menved, som

på grund af de Norske overfald fik befæstet København bedre end nogensinde i 1290, fik som den første konge indsat en foged, og han har i 1294/2 givet byen privilegiet "Die Pentecostes" for at beskytte den og holde den fri for skader. Dette var enten for at fange rigets fjender, eller for at tage deres ejendomme. Hertil kommer, at den tidligere nævnte konge i året 1319 befriede indbyggerne for den indførte told, "Die Ascensionis". Kong Valdemar d.4. bekræftede disse privilegier med "Dominica, Exurg. Domin", og gav dem i året 1348 "Dominica anta diem B Laurentii" ret til at fiske ved Dragør og at holde marked.

Efter den tid, fik kongerne i Danmark det Københavnske slot, byen og Amager i bytte af biskopperne i Roskilde. I hvilket år det skete, ved man egentlig ikke, for den ofte citerede Hvitfeldt oplyser p. 240/ at det skulle være sket under Eric af Pommern, men på et andet sted p. 832 skriver han det samme til kong Christop Horibavari i året 1443.

Ellers kan man i nogle ældgamle breve se at kong Eric først tildelte denne by "Dominica Septuag" med store rettigheder til handelsstanden i 1442, og for det andet i samme år "Die Simonis & Ludec" med andre friheder. Men kong Christoffer har anno 1443 givet byen og øvrigheden " B Calixtider" med særlige love, privilegier, friheder og benådnings. Frem for alle andre, har særligt kongerne fra den oldenborgske slægt regeret denne by med mangfoldige og store friheder. (disse blev sammen med alle andre og ovennævnte privilegier opbevaret på rådhuset og fundet der).

Fridericus Tertius (d.3.), den første arvekonge, havde efter en svært overstået belejring i året 1659, afværget en storm på byen, og ved den efterfølgende fred ikke alene bekræftet alle tidligere og gamle privilegier, men også givet helt nye og store privilegier, såvel som tilføjelse til byens våben. Dette forbedrede vores nu regerende allernådigste arvekonge Christian Qvintus (d.5.) (som vi alle ønsker en fredelig regeringstid og et langt liv) og dette bekræftede han allernådigst i året 1670 d. 29. september. Den som ønsker at vide mere om den tid, vil kunne se det i Petri Resinis (Peter Resens) danske Discriptione

Ny København

Ny København er anlagt i året 1643 af Christian d. 4. og blev færdiggjort af Frederik d. 3.

Christianshavn

Christianshavn er ligeledes grundlagt af Christian d. 4. i året 1618, og byggeriet påbegyndtes d. 5. april 1619. I 1639 fik bydelen byrettigheder og det nedenfor viste våbenskjold, men d. 15. oktober 1674 blev bydelen sammenlagt med København.

Min kroniske sygdom!

Jeg har en uheldelig sygdom, den gør som sådan ikke ondt, men den kan holde mig vågen den halve nat, jeg ligger tit vågen og tænker på den. Lægerne kan desværre ikke helbrede den, og jeg har fundet ud af, at der er rigtig mange der lider af samme sygdom, både her i Danmark, men også ude omkring i verden, nogle er mere angrebet end andre, men det er jo mange gange et spørgsmål om at tage det som det kommer.

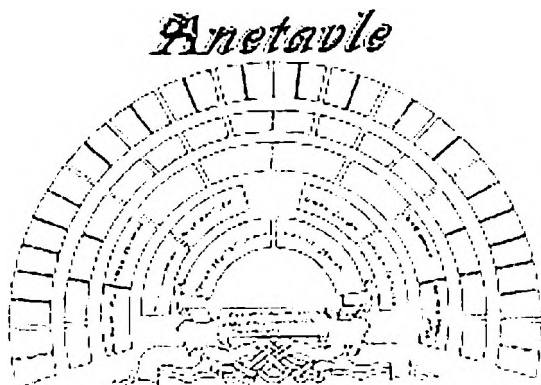
Jeg har ikke haft den altid, men den kom snigende, og i første omgang tænkte jeg ikke videre over det, men inden for de sidste mange år er den blevet en besættelse for mig.

Jeg bruger meget tid på at surfe på nettet, for at finde noget om den, og engang imellem finder jeg noget som kan fortælle mig, hvad det handler om, og hvad jeg kan bruge det til, andre gange finder jeg ikke noget som kan bruges, men så håber jeg bare på at jeg kan finde noget en anden dag.

Alle symptomerne skriver jeg ind i et skema, for bedre at kunne holde styr på dem. Jeg ved at mange der lider af den samme sygdom, også skriver det ind i skemaer, og når vi mødes, taler vi gerne om det, nogle kan komme med nogle gode forslag til hvordan vi kan takle den, andre har fundet noget, som vi andre kan bruge, så sygdommen kan også være en besættelse.

Alle os der lider af denne sygdom, har fundet et godt navn til den, vi kalder den Slægtsforskning.

Af Bodil Thomasberg

Slægtshistorisk Forening for Storkøbenhavn nu på Facebook

Velkommen til Slægtshistoriske Forening for Storkøbenhavns facebookgruppe. Vil vil her dele de spændende ting der sker i vores forening

Vi afholder 8 foredrag om året, én Slægtsforskerdag, én Forårsudflugt, deltagelse på bogmessen og på Historiske dage. Derudover får du bladet Slægt & Stau 4 gange årligt, med mange spændende og gode artikler om slægtsforskning. Du kan blive medlem i vores forening for 1 år til en pris af 275,- kr. og er du 2 samboende koster det 325,- kr. ialt. Indmelder du dig efter 1. juli betaler du kun halv pris for det første år. Abonnement for bladet Slægt & Stau er 145,- kr. pr. år. Gæstekontingent pr. gang til vores foredrag er 30,- kr. som foregår på Nitivej nr. 8 på Frederiksberg. Kunne du tænke dig at blive en del af vores forening så skal du indmelde dig hos Anna Margrethe Krogh-Thomsen på mail: krogh@get2net.dk

Vi har p.t. ikke åbnet op for diskussioner, men overvejer at gøre det. Om det vil vi skrive meget mere om i næste nummer.

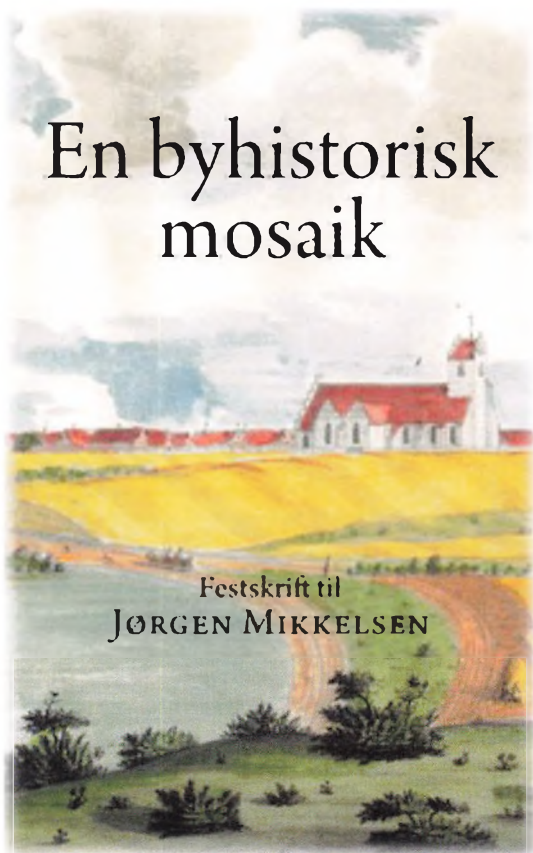
Vi håber I tager godt i mod vores nye facebook side og vil dele den flittigt med jeres slægtsforskningsvenner.

Af Gitte B. Høstbo

En byhistorisk mosaik

Festskrift til Jørgen Mikkelsen, 2019

Redigeret af Stella Borne Mikkelsen, Anne Dorthe Suderbo, Michael Dupont og Mikkel Thelle

Jørgen Mikkelsen er en af drivkræfterne inden for dansk byhistorie. Med sin energi og nysgerrighed har han gennem tre årtier udforsket et utal af emner med 1700-tallets by som omdrejningspunkt, og han har haft stor betydning for mange kolleger og interesserede i byhistorie.

Den røde tråd i festskriftet *En byhistorisk mosaik* er derfor artikler, der på den ene eller anden måde knytter sig til byhistorien. Forfatterne tager os med på rejse til lands, til vands, i luften og ind i det skjulte.

Jørgen Mikkelsen er arkivar og seniorforsker i Rigsarkivet, og festskriftet er udgivet af Samfundet for Dansk Genealogi og Personhistorie i anledning af hans 60-års fødselsdag den 17. juni 2019.

Sidetotal: 342 sider

ISBN 978-87-91053-06-1

Pris: 250 kr.

Kan bestilles på www.genealogi.dk

Genforeningen 1920

Da Danmark blev samlet

Kong Christian den 10. rider over grænsen ved Frederikshøj. Datoen er den 10. juli 1920. Efter at have krydset den danske-tyske grænse til hest taler kongen til de fremmødte: "Min første hilsen til sønderjyderne skal være et "Velkommen" hjem".

En bog udkom tirsdag d. 29. oktober 2019, og den dykker ned i årene frem mod Genforeningen 1920. Forfatter og historiker Simon Kratholm Ankjær bruger personer, uddrag fra aviser og dagbøger, erindringer og breve til at fortælle om et drama, der kunne have fået Danmark til at se anderledes ud den dag i dag.

I 2020 er det 100 år siden, at den historiske dag i danmarkshistorien fastlagde den nuværende danske grænse mod syd, hvor Sønderjylland blev genforenet med resten af Danmark

Simon Kratholm Ankjærgaard har fået mere indsigt i, hvad der lå bag genforeningen af Sønderjylland med resten af landet.

-Det har været helt fantastisk at dykke ned i, for det har også været en øjenåbner for mig. Det, vi har taget for givet at Danmark ville blive genforenet med det tabte land, har overhovedet ikke været naturgivet. På så mange planer og på så mange tidspunkter kunne det være meget anderledes, og det er også noget af det, jeg skriver om i bogen, siger forfatteren.

Boge, "Genforeningen 1920. Da Danmark blev samlet", er skrevet i samarbejde med Ole Sønnichsen.

Bogen kan købes i bog & Ide til 199,00 kr. og hos Gucca.dk på nettet for 279,95

Hos Saxo.dk koster bogen 369,95 kr., Bogreolen.dk 311,95. Så se jer godt for hvor I køber bogen til familien i julegave. Bogen findes også som e-bog.

Simon Kratholm Ankjærgaard kommer som det kan læses i vores forårsprogram i foreningen 8. januar og fortæller om "Genforeningen 1920. Da Danmark blev samlet".

Og mon ikke Simon har bøger med til salg.

Af GBH

Slægtsforskning på Det Gamle Badehotel i Tisvilde

Tisvilde Højskole fra
torsdag d. 19. marts til mandag d. 23. marts 2020

På det idylliske gamle badehotel fra 1912 vil vi dykke ned i historien om vores aners børn. Vi skal høre spændende foredrag om de vilkår, som børnene levede under før i tiden. Vi skal høre fra Christian VI's 'Tugt- og Børnehush', der var et hjem for tiggernes børn og hvor børnene skulle sy for kongen og op til nutidens børnepasning. Hvordan var det at være barn i København for 150 år siden. Hvem tog sig af de børn, der gik for lud og koldt vand og havde børn rettigheder og love, som passede på dem? Hvordan var livet som barn blandt udviklingshæmmede på De Kellerske Anstalter? Med musik og sang og fortællinger skal vi høre om livet på valsen, hvor de efter konfirmationen blev smidt ud hjemmefra, men hvor de kunne tage på valsen og blive såkaldte "navere" og opleve verden på en helt ny måde.

Ugen byder på en tur til Grevinde Danners Pigeasyl i Jægerspris på Jægerspris Slot, hvor Frederik d. VII boede med Grevinde Danner. Grevinde Danner gjorde et stort stykke arbejde til gavn for fattige og efterladte piger, så de kunne blive gode koner og lære tjenestepiger. Børnehjemmet fik stor betydning for børneforsorgen i Danmark. Hjemturen byder på lokale seværdigheder.

Vi lægger stor vægt på samvær og hygge og snak hele ugen om slægtsforskning. Vi har workshop hver aften, hvor vi sammen hjælper hinanden med slægtsforskning og det vi ikke selv kan finde. Medbring derfor din egen PC og informationerne om din slægt. På den måde kan vi komme godt i gang eller videre med vores slægtsforskning.

Kurset er for både nye og erfarne slægtsforskere. Der lægges vægt på gode lærerige og informative foredrag.

Tisvilde Højskole og kursushotel www.tisvildehoejskole.dk/kursushotel.html

Tisvilde Højskole og kursushotel ligger i "smørhullet" i den lille, gamle fiskerby Tisvildeleje – lige overfor Tisvildeleje station, butikkerne, de hyggelige cafeer, den fine biograf, glaspusterierne og kunstgallerierne.

Kursushotellet har til huse i et fint gammelt badehotel Tidligere hed det Pension Julsgård, fra 1912, rummer en dejlig lys spisesal, en hyggelig dagligstue, bibliotek, foredragssale med direkte adgang til møblerede terrasser, møblerede lyse værelser og en dejlig have med pavillion og havebassin fyldt med guldfisk og åkander. Kursushotellet har 38 værelser, heraf 16 dobbeltværelser, 19 toiletter og 14 badeværelser.

Prisen er ikke helt fastsat endnu, men kommer til at ligge mellem 4500 og 5100 med alt incl. fuld forplejning, tur, foredrag. Dog ikke drikkevare udover vand.

Det endelige program følger i næste blad eller det kan ses så snart det forelægges på facebook www.facebook.com/groups/1591348961143973/
Af Gitte Bergendorff Høstbo

Afs.
Slægtshistorisk forening for Storkøbenhavn
Red. Gitte Bergendorff Høstbo,
Kongensgade 30, 3550 Slangerup.

47421

POST

PP

DANMARK

Indholdsfortegnelse:	Side
Foreningsoversigt	2
Den aften tiden stod stille	3
Processen med...	6
Børge Reiersen Lund	10
400 år gamle kirkebøger	14
Fem Slæktled	16
Forårets program	18
Den spanske syge	20
... "Kingos Hus"	22
... af Peter Resens kort	29
... sygdom	31
... sk Forening på Facebook	32
... isk mosaik	33
... ing på Det Gamle Badehotel	35
... er Forårets program 2020	

er du?

ingen besked om at du er flyttet?

ISSN 147838 539 x Tryk: AtlasGrafisk ApS

God jul til alle